Віра Варцаба, *к.е.н., доцент,*
завідувач кафедри фінансів і банківської справи
ДВНЗ «Ужгородський національний університет», м. Ужгород

ГАРМОНІЗАЦІЯ ЦІЛЕЙ ТА ІНТЕРЕСІВ ВЛАДИ, НАУКИ, БІЗНЕСУ ЯК ЗАСАДНИЧИЙ ПРИНЦИП РОЗВИТКУ РЕГІОНУ

В умовах становлення, розвитку та реалізації нової державної політики щодо її регіонів, якою передбачається розширення повноважень і підвищення відповідальності всіх учасників використання обмежених ресурсів для підвищення добробуту населення, актуальність проблеми гармонізації цілей та інтересів всіх регіональних стейкхолдерів характеризується високим потенціалом очікуваних результатів в практичному удосконаленні якості, результативності та ефективності управління і менеджменту на регіональному та місцевому рівнях, а також ліквідації існуючої диференціації регіонів за рівнем економічного розвитку і якістю життя їх населення.

Адже не є секретом факт, що саме існуючі проблеми з якістю управління національним господарством України, соціально-економічним розвитком її регіонів є обумовленими тривалим і неналежно керованим перехідним періодом в'ялого реформування і децентралізації державного управління та місцевого самоврядування, недостатнім досвідом практичного використання сучасних управлінських технологій та інструментів в практичному управлінні як державними службовцями і працівниками органів місцевого самоврядування, так і управлінським корпусом більшості суб'єктів господарської діяльності, дезінтегрованністю ресурсів, цілей та інтересів ключових гравців регіональних і національної економік.

Яскравим прикладом результативності узгодженої співпраці основних регіональних груп впливу став процес розроблення проекту «Стратегії розвитку Закарпатської області на період до 2020 року».

Головним позитивом зі сторони влади на перших етапах впровадження елементів стратегічного планування в Закарпатській області стало забезпечення публічності цього процесу через масштабне залучення науковців, представників бізнесу та неурядових організацій і використання з цією метою різноманітних інструментів (круглі столи, фокусні групи, громадські обговорення, висвітлення через ЗМІ тощо).

Слід зауважити, що з 20 членів Координаційної ради з розроблення проекту Стратегії розвитку Закарпатської області на період до 2020 року 6 (30%) усвідомлено надано представникам наукової спільноти області, а з 60 членів галузевих робочих груп за пріоритетними напрямками соціально-економічного розвитку області розподіл між представниками ключових груп впливу був наступний: влада – 21 (35%), наука – 9 (15%), бізнес – 6 (10%), громадські організації – 24 (40%) [1]. Враховуючи той факт, що частина науковців одночасно залучена до процесу планування і як представники громадських організацій, слід прийти до висновку, що органи влади Закарпаття

забезпечили високий рівень паритетності впливів стейкхолдерів на прийняття стратегічних рішень.

Слід вказати, що в дослідженнях і працях науковців Закарпаття і, в першу чергу, Ужгородського національного університету були досить своєчасно виявлені проблеми при розробці Стратегії розвитку Закарпатської області на період до 2015 року, а саме «… інституційної спроможності регіональних органів влади застосовувати нові технології програмування та планування розвитку територій», а також «… підходів та технологій залучення неурядових організацій, представників підприємницького сектору, цільових груп населення до процесу стратегічного планування розвитку» в комплексі з «… відсутністю коаліцій на регіональному рівні, …» і «… роз'єднаністю громадського сектору, зокрема слабкістю зв'язку «неурядовий сектор – бізнес» у процесі впливу на органи влади» [2, с.9], що дало можливість збудувати високий рівень співпраці між владою, наукою, бізнесом і громадськістю при розробці Стратегії -2020.

Таким чином, з виконаного аналітичного огляду та оцінки взаємодії в процесі спільної життєдіяльності таких учасників процесів стратегічного соціально-економічного розвитку Закарпаття як влада, наука, бізнес і громадські організації, стає цілком очевидною організаційна і, навіть, ментальна готовність людських ресурсів органів регіонального управління і менеджменту, всіх ключових гравців цих регіональних суспільних систем до сприйняття та ефективного використання нових інтеграційних управлінських технологій, які базуються на гармонізації цілей та інтересів учасників результативної й ефективної життєдіяльності і соціально-економічного розвитку регіону.

Список використаних джерел:

1. Стратегія розвитку Закарпатської області до 2020 року [Електронний ресурс] / Офіційний веб-сайт. Закарпатська обласна рада.– Режим доступу: http://zakarpat-rada.gov.ua/proekty-rishen-hh-sesiji-zakarpatskoji-oblasnoji-rady/?lang=ru

2. Лендьел М. Регіональне врядування та демократія [Електронний ресурс] / М. Лендьел, І. Кононцьова // СаратовКонсалтинг. – Режим доступу: http://www.armisbi.ru/filelib/sou/p11.pdf

***Ольга Василенко**, студентка*
Донецький національний університет, м. Вінниця
Науковий керівник: Матвійчук В. І., к.е.н., доцент

МОДЕЛІ РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВИХ РИНКІВ: СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ

Світова фінансова криза виявила суттєві недоліки в процесі функціонування фінансових ринків різних країн незалежно від рівня їх розвитку. Зазначені недоліки стосуються не лише самої фінансової системи, а й системи державного регулювання фінансовими ринками, на які покладається зобов'язання визначення умов створення та функціонування даних ринків, забезпечення якісного контролю за функціонуванням фінансових ринків. Це змушує уряди різних країн, міжнародні та міждержавні організації зосередити